

FORSKAR-OSKAR

av

Åke Nylund

Stort tack till **Per Larsson** för goda idéer.

En Moebius produktion utgiven av

Forskar-Oskars förlag 1986

Förord

Under den anrika byggnaden som åtminstone vid tidpunkten för denna skrifts utgivande, inhyser Uppsalas matematiska institution, finns något fantastiskt! För att inte säga enastående! Några skulle till och med yppa sig och kalla det världens åttonde underverk, med betoningen på just underverk!

Vad är det då för makalöst, sensationellt och otroligt som alla införlivade talar så lyriskt och ödesmättat om? En stor guldfyndighet i berggrunden? Eller en gammal nedgrävd vikingaskatt? Icke! Är det den förlorade arken? De vises sten? Kanske Jesu grav eller den heliga graal? Nej då, absolut inte! Är det en gammal dammig källare fylld med skräp? Ja visst är det det! Men det är inte alls någon gammal dammig källare vilken som helst fylld med skräp. Det här rör sig nämligen om en av de få nästan helt outforskade platser som ännu finns kvar på vår jord.

Liksom vid så många andra arkeologiska storfynd är det sägner, hjältepos och muntliga traditioner som legat till grund för upptäckandet av denna källare. Det finns bevarade historier ända från före antiken som med respekt omnämner just dessa till synes oändliga underjordiska tunnlar, som centrum för en av mänsklighetens mest högtstående (eller var det lågt?) och välutvecklade kulturer, den så kallade undergroundkulturen, vars kvarlevor och influenser tydligt kan spåras även i dagens moderna samhälle.

Hur som helst så har denna källares till ytterhet komplicerade virrvarr av tunnlar och sidogångar, givit upphov till åtskillig huvudbry bland dagens välutbildade fysiska tekniker och bergingenjörer. Redan den gamle grekiske mästern Daedalus blev så till den grad imponerad då han var där på studiebesök (han lyckades ibland förmå Archimedes att rubba sina studiecirkel, i vilka Daedalus flitigt deltog, och istället göra studiebesök på diverse historiska platser), att han genast reste tillbaka till Grekland och fyllde igen sin labyrint med grus! Än i våra dagar har hans mästerverk inte kunnat lokaliseras på grund av detta tilltag (grustag).

För att nu komma till saken så förhöll det sig så att jag en dag för några år sedan, under en repetition med det legendariska matematiska undergroundbandet Gram-Schmidt and the Runge-Kutta Rockers, ett undergroundband i ordets rätta bemärkelse, befann mig i just sagda källare. Av någon oförklarlig anledning drabbades jag plötsligt av en akut dunkande huvudvärk och var tvungen att för ett ögonblick avvika från de övriga musikanterna. På något sätt tog jag fel bland de otaliga tunnlar och istället för att, vilket var min avsikt, nå upp till de högre regionernas friska värluft och solsken, förrerade jag mig längre och längre, djupare

och djupare in i de okända gångarna. Då jag upptäckte mitt misstag var det alldeles försent för att kunna rättas till och jag var hopplöst vilse i pannkakan, förlåt källaren.

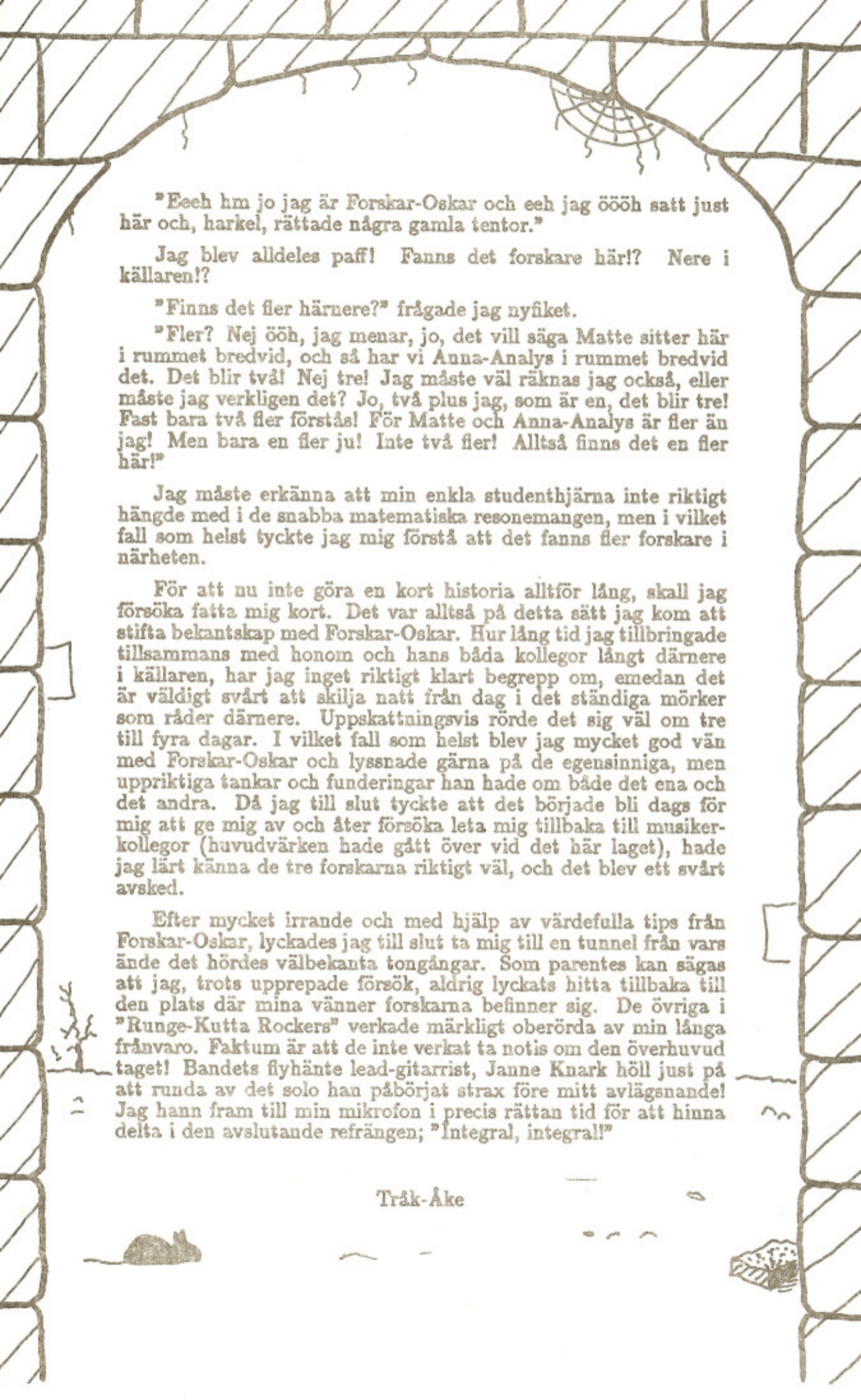
Min förtvivlan växte alltmer och jag hade nästan givit upp hoppet om att någonsin återse en levande varelse. Då plötsligt ekade i tunneln ett hysteriskt skratt! Tydligt hade någon hejdlöst roligt åt någonting. Jag blev livrädd! Jag hade ju hört berättelserna om det fruktansvärda källarmonstret som enligt sägnerna skulle bo härnere. Var det källarmonstret jag hörde!? Var det hans skadeglädje över att ha fått mig att blint vandra rakt i hans klor, som fick honom att skratta så till den milda grad att han nästan kom i andnöd!? Faktiskt tyckte jag mig kunna höra hur han slog sig för knäna också! Så roligt tyckte han tydligen att det var! Skitkul, tänkte jag och kände hur benen blev till gélé. Och nu tänker han väl äta upp mig också! Hoppas han gillar gélé!

Hur det var så fanns där, mitt i det skadeglada skrattet, en ton som inte riktigt hörde hemma hos ett elakt mosters djuriska läte. Det var denna obestämbara, nästan varma ton, som fick mig att fatta mod till mig och smyga mig längre in i tunneln. Då jag smög mig förbi nästa krök fick jag se ett ljus komma från ett litet sidorum på ena sidan. Och längre fram ännu ett! Och ännu ett! Tre stycken upplysta rum fanns där rakt framför mig! Försiktigt smög jag mig fram mot det första rummet, ur vilket det ihärdiga skrattandet tycktes flöda i en aldrig sinande ström. Plötsligt, då jag var alldeles vid öppningen och just skulle till att kika in, hördes ett fruktansvärt brak! Det blev dödstyst! Så hörde jag en ström av svordomar, vilka jag inte i detalj tänker tänker redogöra för här! Ånyo sänkte sig en kort tystnad! Och så satte skrattet igång igen! Nu kunde jag inte hålla mig längre! Jag var tvungen att kika in! Nyfikenheten förträngde all min rädsla! Det må vara Fan själv därinne men jag skall i alla fall se honom, tänkte jag och stack in huvudet i öppningen!

Det blev tyst igen! Jag såg ett skrivbord fullt med uppelagna böcker, och papper låg huller om buller både på bordet och på marken, några virvlade omkring i luften. På väggen hängde en griffeltavla fullklottrad med matematiska formler och tecken. Och på golvet! På golvet mitt i högen av papper, omgiven av ett mola av damm, satt eller rättare sagt låg en äldre glasögonpydd (fast dessa hade åkt på sniskan) herre bredvid en omkullvickad skrivbordstol och torkade tårar från ögonen. Tårar framkallade av skratt snarare än sorg antog jag. Då han fick syn på mig rafsade han snabbt ihop pappren, reste upp skrivbordstolen och satte sig förläget vid skrivbordet och låtsades vara djupt försjunken i något viktigt arbete.

"Vem är du och vad gör du här?" lyckades jag få fram, mycket osäker på vilket svar jag skulle få. Om jag nu alls skulle få något svar förstås! Det bev tyst någon sekund.

"Eeh hm jo jag är Forskar-Oskar och eeh jag ööh satt just här och, harkel, rättade några gamla tentor."

Jag blev alldeles paff! Fanns det forskare här!? Nere i källaren!?

"Finns det fler härnere?" frågade jag nyfiket.

"Fler? Nej ööh, jag menar, jo, det vill säga Matte sitter här i rummet bredvid, och så har vi Anna-Analys i rummet bredvid det. Det blir två! Nej tre! Jag måste väl räknas jag också, eller måste jag verkligen det? Jo, två plus jag, som är en, det blir tre! Fast bara två fler förstås! För Matte och Anna-Analys är fler än jag! Men bara en fler ju! Inte två fler! Alltså finns det en fler här!"

Jag måste erkänna att min enkla studenthjärna inte riktigt hängde med i de snabba matematiska resonemangen, men i vilket fall som helst tyckte jag mig förstå att det fanns fler forskare i närheten.

För att nu inte göra en kort historia alltför lång, skall jag försöka fatta mig kort. Det var alltså på detta sätt jag kom att stifta bekantskap med Forskar-Oskar. Hur lång tid jag tillbringade tillsammans med honom och hans båda kollegor långt därnere i källaren, har jag inget riktigt klart begrepp om, emedan det är väldigt svårt att skilja natt från dag i det ständiga mörker som råder därnere. Uppskattningsvis rörde det sig väl om tre till fyra dagar. I vilket fall som helst blev jag mycket god vän med Forskar-Oskar och lyssnade gärna på de egensinniga, men uppriktiga tankar och funderingar han hade om både det ena och det andra. Då jag till slut tyckte att det började bli dags för mig att ge mig av och åter försöka leta mig tillbaka till musikerkollegor (huvudvärken hade gått över vid det här laget), hade jag lärt känna de tre forskarna riktigt väl, och det blev ett svårt avsked.

Efter mycket irrande och med hjälp av värdefulla tips från Forskar-Oskar, lyckades jag till slut ta mig till en tunnel från vars ände det hördes välbekanta tongångar. Som parentes kan sägas att jag, trots upprepade försök, aldrig lyckats hitta tillbaka till den plats där mina vänner forskarna befinner sig. De övriga i "Runge-Kutta Rockers" verkade märkligt oberörda av min långa frånvaro. Faktum är att de inte verkat ta notis om den överhuvud taget! Bandets flyhänste lead-gitarrist, Janne Knark höll just på att runda av det solo han påbörjat strax före mitt avlägsnande! Jag hann fram till min mikrofon i precis rättan tid för att hinna delta i den avslutande refrängen; "Integral, integral!"

Tråk-Åke

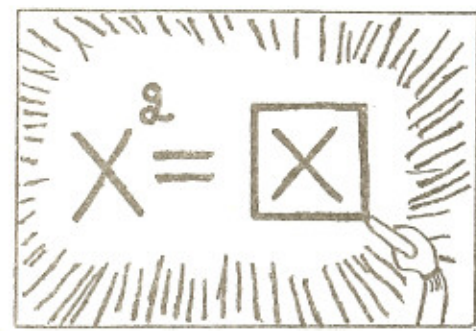
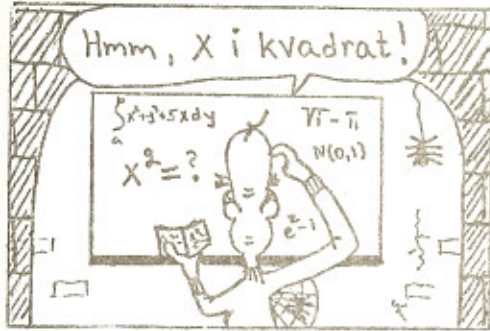
FORSKAR - OSKAR

FORSKAR - OSKAR

FORSKAR - OSKAR

FORSKAR - OSKAR

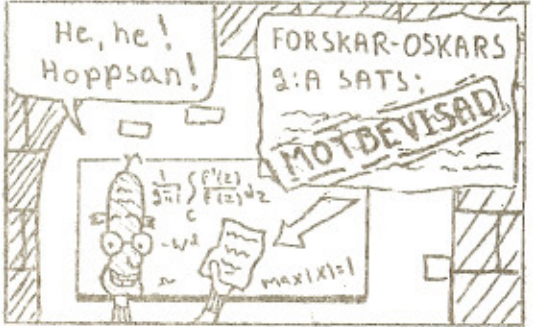
FORSKAR-OSKAR

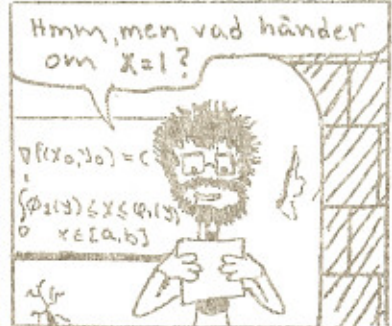
FORSKAR-OSKAR

FORSKAR-OSKAR

FORSKAR-OSKAR

FORSKAR-OSKAR

FORSKAR-OSKAR

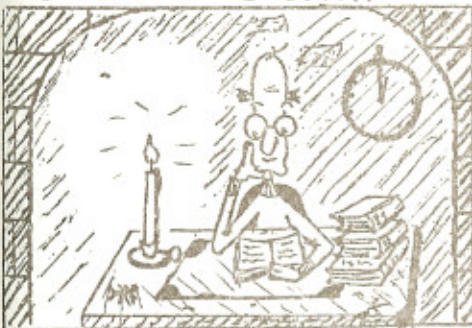
FORSKAR-OSKAR

FORSKAR-OSKAR

FORSKAR-OSKAR

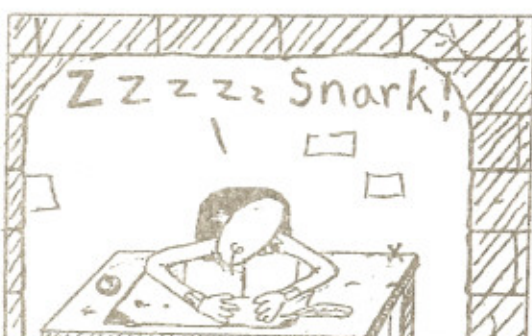
FORSKAR-OSKAR

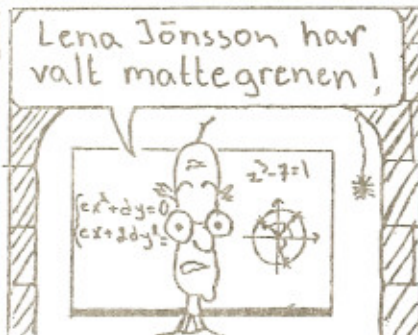
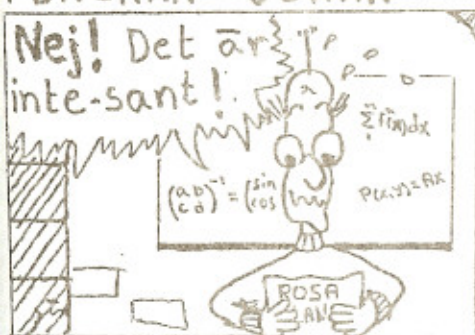
FORSKAR-OSKAR

FORSKAR-OSKAR

FORSKAR-OSKAR

FORSKAR-OSKAR

FORSKAR-OSKAR

FORSKAR-OSKAR

FORSKAR-OSKAR

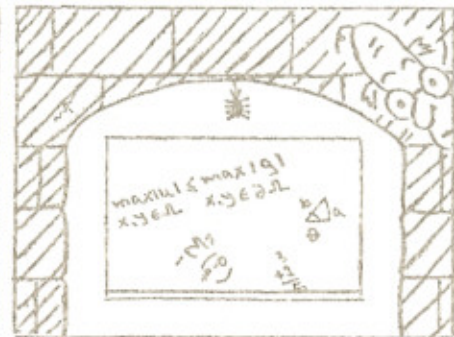
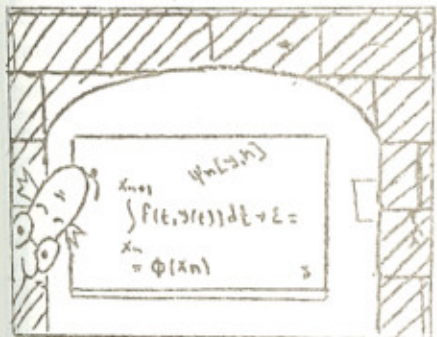

*Le Coq

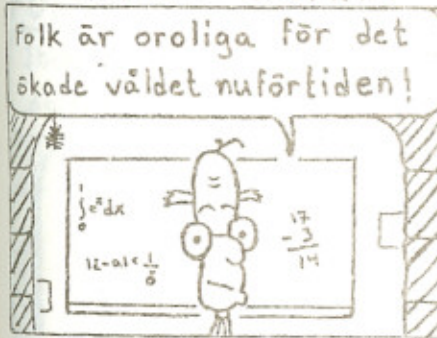
FORSKAR-OSKAR

FORSKAR-OSKAR

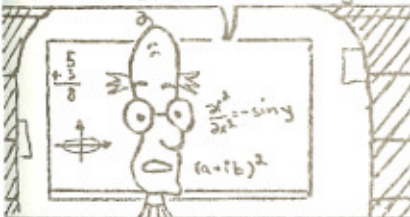

FORSKAR-OSKAR

FORSKAR-OSKAR

Som forskare får man ofta mycket i sitt sökande efter sanningen!

Forskar-Oskar! Senaste kalle Ankan har kommit!

Kalle Anka är också en del av sanningen!

FORSKAR-OSKAR

"Suck". Vintern är trist för oss forskare!

Det snöar aldrig här nere i källaren!

Fast ibland åker vi skidor i dammet förstås!

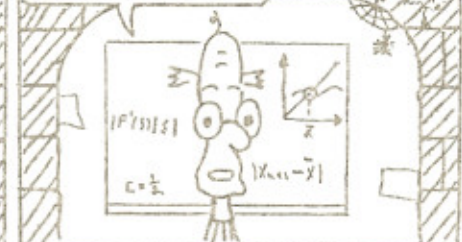

FORSKAR-OSKAR

Det är rätt så dammigt här nere i källaren!

Vi städar inte så värst ofta!

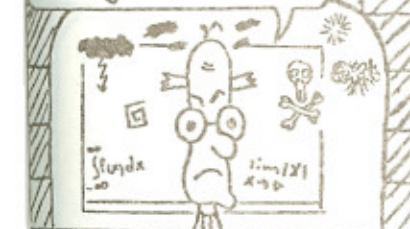

Fast nu börjar det nog bli dags!

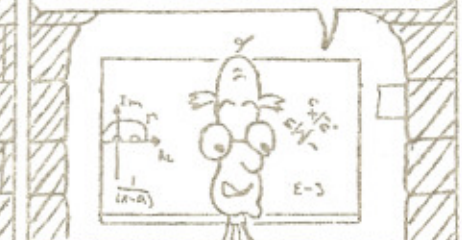

FORSKAR-OSKAR

Ibland är jag på dåligt humör!

Då brukar det gå ut över studenterna!

TENTAMEN

1. $\int_0^1 \int_0^1 \int_0^1 (1+x^2)z^2 f(x) z^2 e^z dz$

$\left(\int_0^1 \int_0^1 \frac{\partial^2 f}{\partial x \partial y} dy - \frac{\partial^2 h}{\partial t^2} \ddot{h}(t) \right)$
 $\left(\ln(1+x^2) - \sum_0^{\infty} \int_0^1 g(x) dz \right)$

(1 p)

2. Bev:

FORSKAR-OSKAR

Du Matte!

Ja!?

Försök att inte nysa rakt i dammet nästa gång, va!

FORSKAR-OSKAR

Jag nickade till under en föreläsning idag!

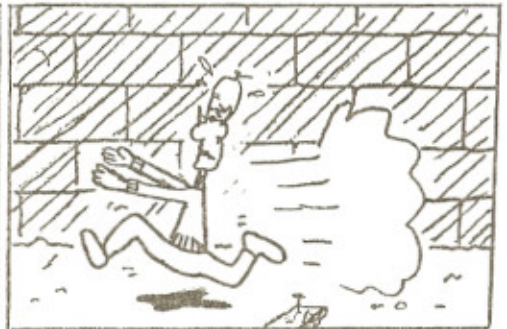
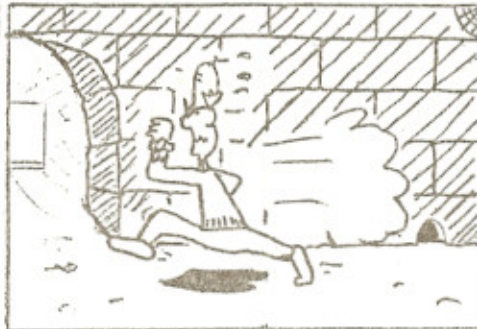
Tur att ingen märkte nåt!

Konstigt förresten! Det var ju jag som höll den!

FORSKAR-OSKAR

Pust, flämt! Jag höll på att komma försent till första rutan!

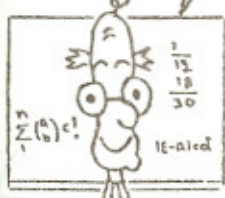

FORSKAR-OSKAR

Jag har en hemlig vinkällare här nere!

Hmm!

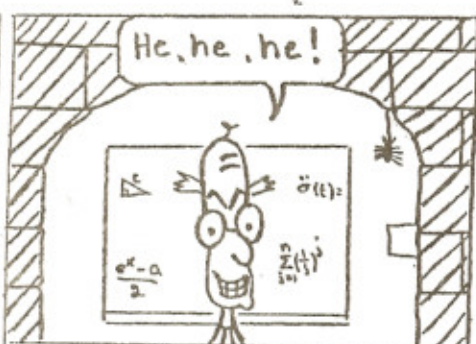
Jag HADE en hemlig vinkällare här nere!

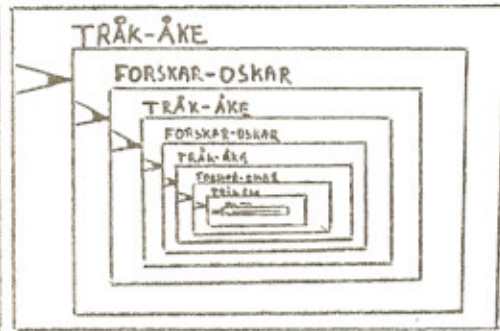
FORSKAR-OSKAR

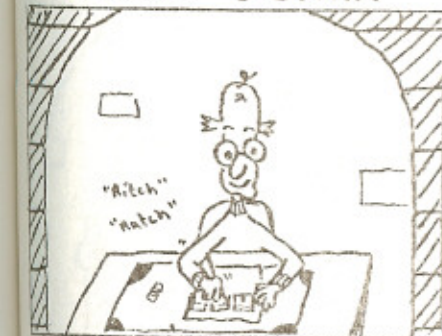
FORSKAR-OSKAR

FORSKAR-OSKAR

FORSKAR-OSKAR

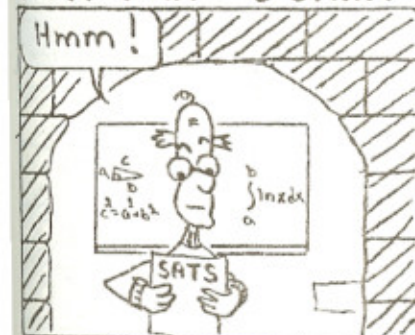

FORSKAR-OSKAR

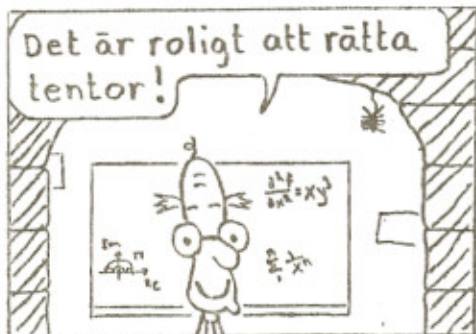
TRÄK-ÅKE

FORSKAR-OSKAR

FORSKAR-OSKAR

FROSKAR-OSKAR

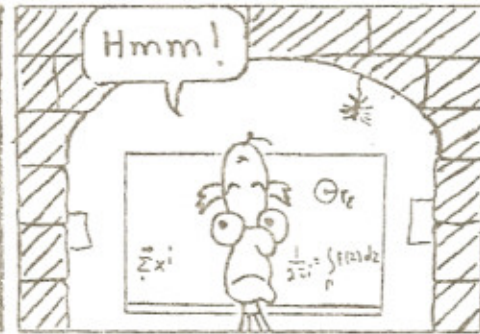

FORSKAR-OSKAR

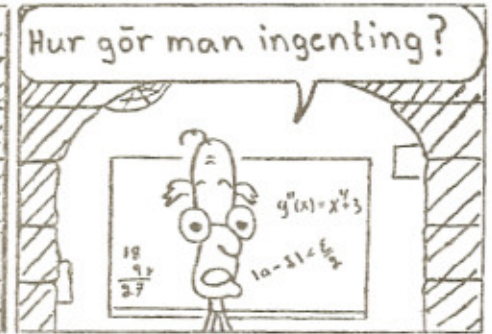
Fy vad tråkigt allt är! Idag har jag inte lust att göra nånting!

Hmm!

Hur gör man ingenting?

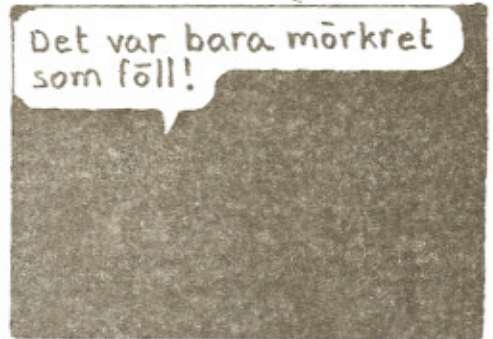
FORSKAR-OSKAR

Vad var det!?

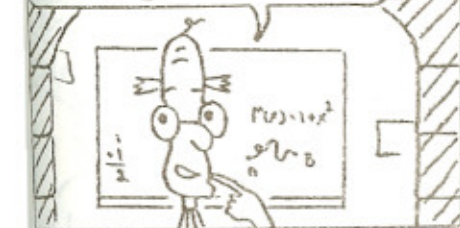

Det var bara mörkret som föll!

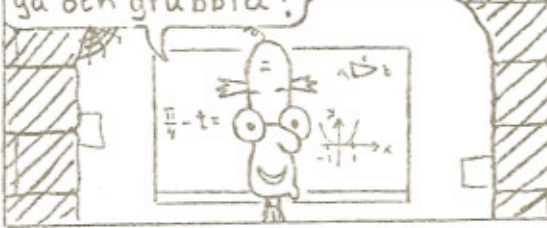

FORSKAR-OSKAR

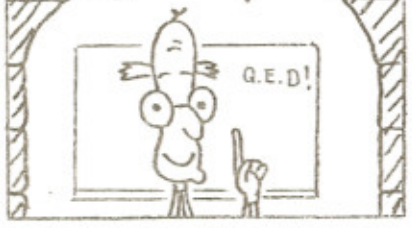
Troligen finns det ingen mening med livet!

Det gäller att inse det så att man kan ha kul istället för att gå och grubbla!

Det är meningen med livet!

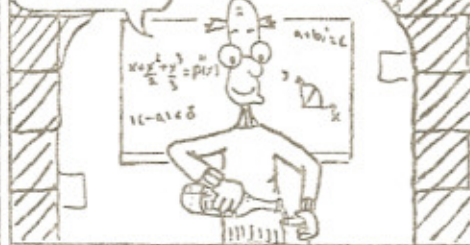

FORSKAR-OSKAR

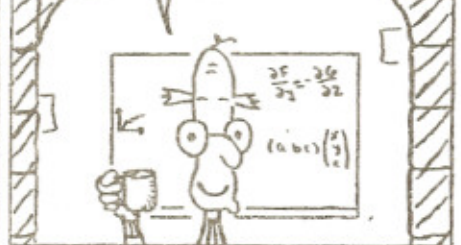
Jag har uppfunnit en ny drink! Först lite té!

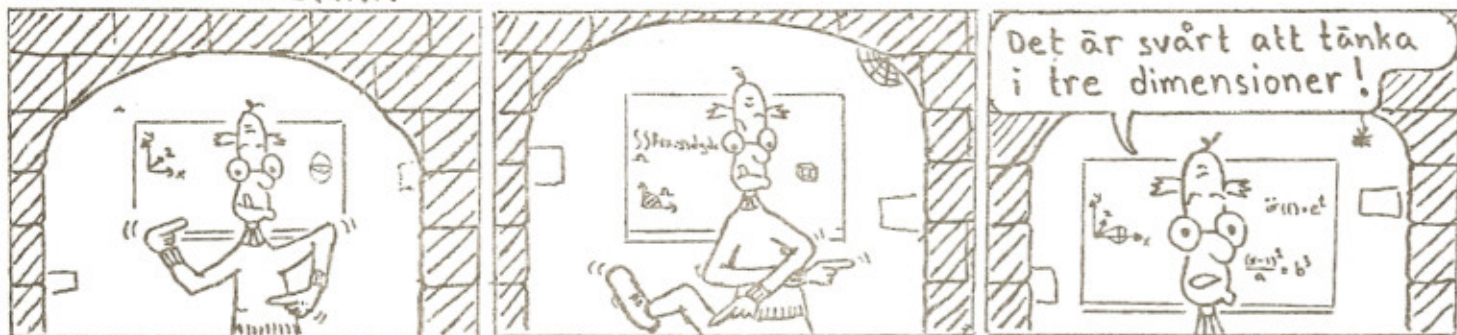
Sen några centiliter vodka!

Té-sprit!

FORSKAR-OSKAR

FORSKAR-OSKAR

FORSKAR-OSKAR

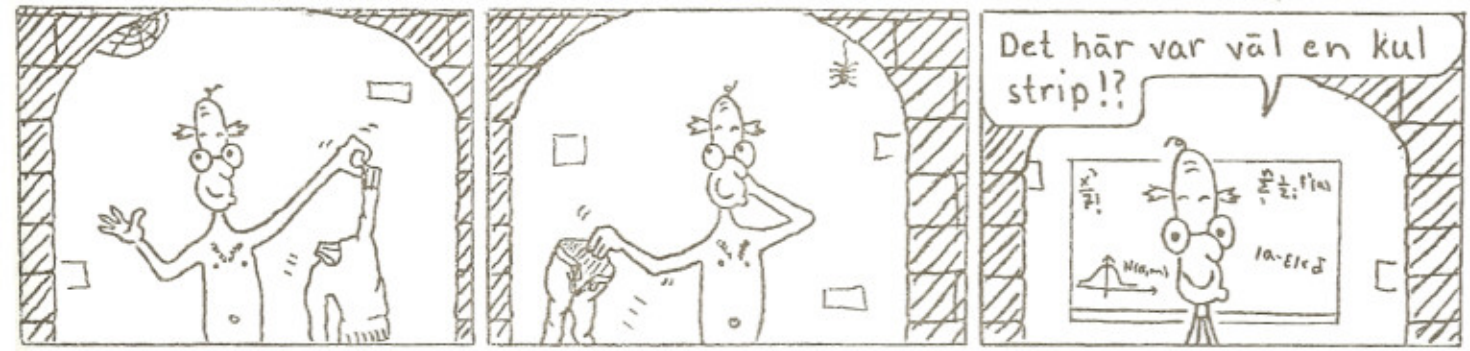
FORSKAR-OSKAR

FORSKAR-OSKAR

FORSKAR-OSKAR

FORSKAR-OSKAR

FORSKAR-OSKAR

FORSKAR - OSKAR

FORSKAR - OSKAR

FORSKAR - OSKAR

FORSKAR - OSKAR

FORSKAR-OSKAR

FORSKAR-OSKAR

FORSKAR-OSKAR

FORSKAR-OSKAR

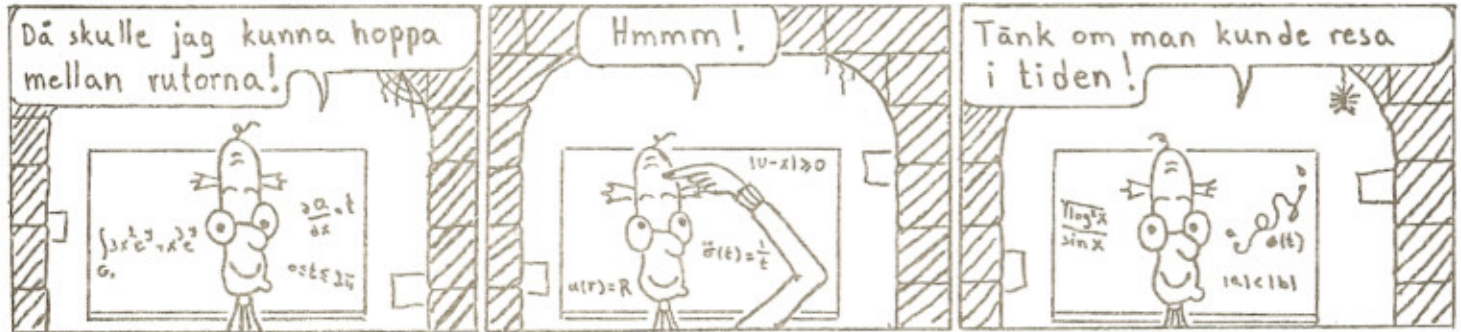
FORSKAR - OSKAR

FORSKAR - OSKAR

FORSKAR - OSKAR

FORSKAR - OSKAR

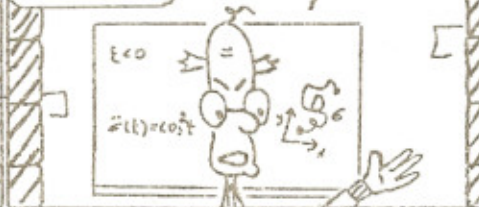

FORSKAR-OSKAR

Nuförtiden måste alla ha
åsikter om precis allting!

Jämt får man höra vad ditt
har för korkad uppfattning
om datt!

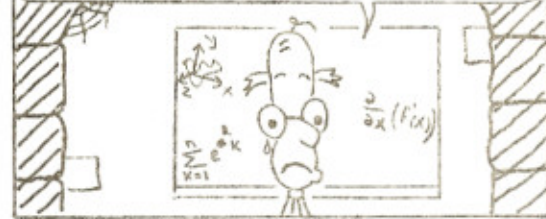

Jag tycker inte att man skall
ha några åsikter!

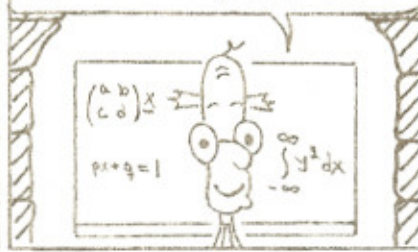

FORSKAR-OSKAR

Det är med tungt hjärta jag måste
säga att det har blivit dags att
ta farväl för den här gången!

Men livet består ju av
Mer än serier! Eller hur?

A hand-drawn illustration in brown ink on a light background. It depicts a stone archway or doorway. The arch is constructed from rectangular blocks, with diagonal hatching lines on the upper and side portions to represent stone texture. In the center of the archway, a rectangular sign is mounted, containing the word "SLUT" in a bold, serif, all-caps font. The interior of the archway is mostly blank, with a few small, scattered marks and a small rectangular shape on the right side. Below the archway, there is a horizontal line representing the ground level, with some faint, sketchy details of the ground surface, including a small mound and a few scattered marks.

SLUT